

Intervju med Michael Cocozza

Hur kan Linköpings kommun använda sina pengar smartare och samtidigt skapa mer resurser till skola, förskola, äldreomsorg, LSS och arbetsmarknadsinsatser?

I en ny intervju berättar Michael om Linköpingslistans besparingsförslag – från Tinnis till kommunala parkeringshus, markplanering och kommunens bolag. Han berättar också om varför han tycker att små skolor ska kunna bevaras och varför företagare behövs mer i politiken.

Vad menar du med orden Spara-Prioritera-Spendera?

Man blir lite trött på alla vallöften från partierna som kostar pengar, där man inte talar om hur man ska betala för allt. Det är att göra det allt för enkelt för sig. Man ska redovisa hur man ska finansiera alla vallöften. Börja med att visa vad man vill **Spara** in på, sedan hur man **Prioriterar**. När man kommit så långt kan man börja **Spendera** och ställa ut vallöften som kostar pengar. Linköpingslistan är det enda

parti som i valrörelsen går ut och visar vad vi kan spara in på för att ha mer resurser till kommunens kärnverksamheter. Vi vill prioritera och ge mer resurser till förskola, skola, äldreomsorg, LSS-omsorg och kommunala arbetsmarknadsanställningar till de som har svårt att få jobb.

Är du aktiv i valrörelsen?

Jag hjälper till i valrörelsen i mån av tid. Det är roligt att vara med och träffa en massa olika människor, speciellt när man står vid valstugan på torget. I övrigt har jag inte haft möjlighet att vara så aktiv i politiken de senaste två åren.

Vad jobbar du med annars nuförtiden?

Jag har lämnat arbetet med Botrygg och följer det numera enbart på styrelsenivå. Jag jobbar i huvudsak med mina tre stiftelser och har i år startat den tredje som kommer att fokusera på medicinsk forskning.

Om vi övergår till Linköpingslistan. Vad vill ni i LL spara på då?

Vi har pekat på att vi sparar 350 miljoner om vi låter Tinnis badsjö vara kvar och behåller Tinnerbäcken i en kulvert på den sträckan. Det räcker med att köpa en ny reningsanläggning och uppgradera kulverten, sedan kan man köra igång 2028.

LL sparar 350 miljoner på att behålla Tinnis badsjö

Ni hade också en annan lösning för Multihallen?

Vi ville ha en enklare lösning för Multihallen i Kallerstad där vi ville spara cirka 400 miljoner genom att bara bygga tre fullstora träningsplaner och inte bygga ännu en matcharena när vi redan har en matcharena i Sporthallen och inte bygga ännu ett kommunalt restaurangkök när vi redan ha två kommunala restaurangkök på Kallerstad. Idrotten behöver mer stöd till själva verksamheten. Tre fullstora planer hade kostat cirka 10 miljoner i årshyra. Nu bygger man en jätteanläggning med 35miljoner i årshyra. Med en mindre anläggning hade kommunen kunnat ge publikdragande sporter som innebandy och handboll t.ex 3 miljoner vardera i årligt stöd i syfte att få högre nivå på verksamheten och mer betalande publik som finansierar matcharenan långsiktigt. Vi har Sporthallen som är en fullt godtagbar matcharena och den är sällan fullsatt. När matcherna börjar dra publik på 3-4000 åskådare kan de spelas på SAAB-arena. Alternativet med en mindre anläggning och ett verksamhetsstöd fick aldrig LIBK innebandy och RP handboll. Vi har nog av investeringar i halvtomma läktare i Linköping. Det är själva verksamheten som behöver mer stöd för att utvecklas väl långsiktigt. Kommunen har ett intresse i att de matcharenor man bygger ekonomiskt någotsånär går ihop. SAAB-arena är ett bra exempel på en väl balanserad investering. Fotbollsarenan blev för stor och borde byggts ut stegvis, multihallen riskerar att gå samma väg, det vill säga för mycket kommunala pengar till lokaler för lite till idrottsverksamheten.

"Vi behöver inte bygga ännu en matcharena när vi redan har Sporthallen."

Var ville ni placera hallen?

Vi ville placera hallen på Ljungstedska skolans tomt i syfte att omprofilera skolan till ett idrottsgymnasium och samtidigt kunna nyttja skolans lokaler vid idrottscuper under helger. Det hade varit en lösning på de problem man idag ser med skolan. En mindre skola med en tydlig profilering. Ljungstedska skolan har ett bra läge för att fungera som idrottsgymnasium.

"Det hade varit bättre med en placering av multihallen på Anders Ljungstedt gymnasium."

Något mer?

Vi har också sagt att man bör införa en ekonomisk styrning av markplaneringen i kommunen. Mark är en ekonomisk resurs som bör planeras och styras inom en ekonomisk ram. I dagsläget fungerar planeringen som om man som villa- eller lägenhetsägare vid en ombyggnad gav sitt kreditkort till arkitekten med uppmaning: "Gör nu något fint av det här. Jag betalar!". Vi behöver en nämnd eller ett utskott i organisationen som bevakar att mark planeras inom rimliga ekonomiska ramar. Det här fick jag igenom i förhandlingar med M inför bildande av koalitionen 2018-2022. Ännu ej genomfört, borde vara dags att ta tag i det nu.

"Det behövs en central ekonomisk styrning från stadshuset gällande markplanering i staden."

Kan du ge konkreta exempel på svag styrning av marktillgångar?

Se bara på hur några tjänstepersoner och politiker får idéer om att tvinga in all parkering i nya bostadsområden i kommunala P-hus. För att det ska lyckas förbjuder man i detaljplaner att mark under jord ska kunna användas för parkering. Man raderar på så sätt ut hela värdet av den kommunala marken under jord, samtidigt som man får en parkeringslösning som bostadsköparna inte gillar och därmed pressas värdet på den kommunala marken ned. De flesta kommunalråd har liksom jag själv cirka 20–30 meter från sin p-plats till sin bostad. Men de menar tydligen att det är en bra idé att linköpingsbor i nya områden ska gå 200–300 meter bort till ett P-hus och hämta sin bil på femte planet. P-huset på Folkungavallen är ett avskräckande exempel.

"Parkeringshusen i nya bostadsområden går med stora ekonomiska förluster."

Vad skulle ni sparat på att inte bygga kommunala P-hus?

Det har kostat kommunen cirka 100 miljoner i uteblivna markintäkter och årliga förluster, men beloppet byggs ju på om man fortsätter att bygga dessa P-hus enligt planerna för Djurgården, Vallastaden och Ekholmen. Vi vet genom kundundersökningar att de boende har fått en sämre lösning. De flesta tycker att det är bättre om man kan ta hissen ned till garageplanet till sin bil.

Nog om parkeringsfrågan, vad har ni mer för besparingsförslag?

1) Det läggs enorma resurser i förvaltningarna på att ta fram program för olika områden, handlingsplaner, policys, som sedan ska debatteras i nämnder och fullmäktige. Dessa dokument har i verkligheten ingen egentlig styrande effekt. Man kan lägga ned den verksamheten och istället låta politikerna som ska styra kommunen göra ett mer omfattande regeringsprogram som antas av fullmäktige när mandatperioden börjar. Det räcker så.

2) En annan kostnadsdrivande rutin är att man har en mängd mål som man varje år försöker mäta hur förvaltningen uppfyllt. Detta trots att målen är mycket svåra att mäta. Det vore bättre att ha väsentligt färre mål. Det skulle underlätta arbetet. Hela denna plan och målapparat kostar kommunen fler hundra miljoner i onödan.

3) Det finns också för många chefsnivåer inom vissa förvaltningar. Det finns exempel på hur en chef kan tillsätta en underordnad mellanchefer och låta denne utföra det huvudsakliga arbetet. Chefen kan sedan ägna mer tid åt "nätverkande", "strategiarbete", "fokusprojekt" och andra aktiviteter som man utan några problem kan vara utan.

4) En pensionerad tjänsteman brukar upplysa mig om när vi ses att hans jobb nu utförs av tre personer. Det finns behov av att kommunalråden som styr kommunen ägnar mer tid åt att löpande se över organisationen, hur man kan effektivisera och att man ger dem möjlighet att säga nej till att utlysa tjänster inom administrationen.

Förra hösten lyfte du det kommunala bolaget St Kors?

Kommunen har byggt en mängd nya kontor och andra lokaler, bland annat i Ebbe Park. Bolaget St Kors har nu många tomma lokaler. Kommunen var tvungen att gå in med 400 miljoner för att rädda bolagets ekonomi. Det fanns ett behov av kommunala insatser på den kommersiella lokalmarknaden på 1980-talet när det på grund av kreditregleringar var ont om kapital. I dagsläget finns ingen motsvarande kapitalbrist och vi har många bolag varav flera börsnoterade som är aktiva i Linköping. Kommunen behöver inte agera och ta risker på denna marknad.

"På Ebbe park har det byggts många kontorslokaler."

Ni hade också synpunkter på försäljningen av fastigheten Skylten?

Det stämmer. Vi var kritiska till bolagets sätt att sälja fastigheter. Man slösade bort 30 miljoner under mandatperioden genom att inte sälja Skylten genom sedvanligt anbudsförfarande på öppna marknaden. Affären gav märkliga signaler till marknadens aktörer. Vill ni göra affärer med kommunen ska ni odla kontakter med bolagets VD. En sådan utveckling är inte bra. Vänskapskorruption blir dyrt för skattebetalarna.

"Kommunen förlorade 30 miljoner på att inte sälja fastigheten skylten på den öppna marknaden."

Nu är du snart uppe i 1 miljard i besparingar. Finns det flera förslag?

Generellt ska man se till att man bygger ut staden så man ligger i linje med marknaden, det vill säga det köparna efterfrågar. Kommunen får då bättre betalt och markexploateringen ger ett överskott. Om man har den inriktningen så bygger man ut Djurgården från staden och ut mot Lambohov. Nu gör man tvärtom, vilket ger ett väsentligt lägre intresse att bygga bostäderna. Kommunen har mängder av mark där man kan bygga tät stadsbebyggelse. På Djurgården borde man istället bygga lägre hus i en trädgårdsstad, villor, radhus och mindre flerbostadshus. Med den inriktningen hade vi haft en mängd pågående byggen på Djurgården även i denna kärva bostadsmarknad. Nu står det stilla och det kostar mycket pengar för kommunen.

Ett annat exempel på bristande central samordning är hur man låter Lejonfastigheter styra i företagets intresse utan hänsyn till det kommunala helhetsintresset. Man smäller upp tre stora äldreboenden med cirka 200 små ett rum o kokvrå i de södra stadsdelarna. De hamnar där för att bolaget råkar ha mark där. Kommunen har gott om mark i Djurgården, Vallastaden och på några centrala lägen och där det också kommer finnas en efterfrågan på små lägenheter om 50 år då marknaden för äldreboenden har förändrats. Efterfrågan på dessa små ettor i Skarpan, Harvestsd och Fredriksberg kommer då som den är. nu vara mycket begränsad. Där borde de styrande kommunalråden samordnat och pekat på den kommunala marken för dessa äldreboenden som ett villkor för kommunal förhyrning.

"Djurgården borde byggas från staden och utåt inte som nu, tvärtom."

Resecentrum har du också haft synpunkter på?

Den mest ekonomiska lösningen är att behålla resecentrum i nuvarande läge. Om man löser in 2-3 tomter i anslutning till stationsområdet klarar man alla behov för nya järnvägsspår, fjärrbusterminal, regional- och lokalbussar och parkering. Att flytta stationen till Steninge innebär att man måste lösa in ett 15-tal tomter och ta väsentligt större ekonomiska risker. Det är nog också en omöjlig strategi att ändra resecentrum i Linköping på så sätt att man tar bort alla de sydöstra kustkommunerna från spåranslutning till stambanenätet.

"Kommunens förslag till nytt stationsläge innebar stort ekonomiskt risktagande."

Ditt gamla förslag om att höja utdelningen från kommunala bolag, är det aktuellt i valrörelsen?

Det var något jag framförde i inför valet 2018. Då utmålades det som att man vill "tömma de kommunala bolagens kassor". Det var låg nivå på den debatten. Det är rimligt att Tekniska Verken gör cirka 1 miljard i överskott och förräntar det egna kapitalet med 8%, kan utdela 50% av det årliga resultatet. Det är en allmänt förekommande nivå på marknaden. Men nu har vinden svängt och flera partier står nu bakom den idén och de möter inte längre något större motstånd i debatten. Men man ska ha klart för sig att denna utdelningsnivå har man egentligen aldrig behövt ta till. Kommunen har under mandatperioden gått med stora överskott. Det är rätt märkligt att man kan hävda resursbrist inom viktiga kärnverksamheter samtidigt som man går med överskott. Har man inte koll på läget?

Du har framfört idéer om kommunens ägande?

Ja men där har jag lite personliga idéer som ännu inte är förankrade. Men man kan väl så ett frö och så kanske det blir allmän politik om åtta år, som det blev med utdelningsnivån från bolagen som jag kom med 2018.

- 1)** Kommunen borde värdera markinnehavet, sätta krav på avkastningen och ha ett organ inom organisationen som hanterar marken som en tillgång.
- 2)** Kommunen borde förvalta värdepapper i egen regi och inte gå via mellanhänder eller via fonder.
- 3)** Kommunen har idag cirka 80% av den gemensamma förmögenheten om cirka 50 miljarder i fastigheter. Det är en hög andel och innehavet är koncentrerat till den egna kommunen. Det är inte mycket till riskspridning. Det är också så att detta kapital ger mycket låg direktavkastning, cirka 0,5-1%. Det finns intresse bland de statliga pensionsfonderna att öka fastighetsinnehaven. De är en bra köpare. Kommunen har ett intresse av att sprida risker och öka direktavkastningen genom att placera pengar i branscher som har högre avkastning på kapitalet än inom fastighetssektorn. En försäljning om cirka 25% av fastighetsbeståndet, cirka 10 miljarder, skulle öka direktavkastningen med cirka 300 miljoner per år.

De här tre förslagen skulle kunna ge ett bra tillskott till den kommunala budgeten. Det ska bli intressant att se hur partierna ser på dessa förslag i valrörelsen 2034.

Vad blir kontentan av ditt resonemang?

Mot den bakgrund jag lämnat i den här intervjun borde det stå klart för väljarna att pratet om att vi måste lägga ned små förskolor och små skolor inte håller. Det finns resurser i kommunen för att behålla de små enheterna. Jag tror starkt på att små barn mår bäst i små skolenheter. Om inte kommunen ekonomiskt kan driva skolor med 170 elever bör man låta föräldrar ta över driften. Vi har många exempel på föreningsdrivna förskolor och skolor som fungerar ekonomiskt. Generellt borde föräldrar ges ett större ansvar för driften av förskolor och låg-mellanstadieskolor, det kan ske med bevarat kommunalt huvudmannaskap. Föreningslivet tunnas ut, att i föreningsform lägga över mer ansvar på den yngre generationen som har barn skulle motverka den utveckling vi ser med färre som engagerar sig i föreningar. Ett starkt föreningsliv är en viktig demokratifråga.

"Det finns ett stort värde i att behålla små skolenheter. Små barn behöver små skolenheter."

Hur tänker du kring arbetsmarknadsanställningar?

Jag menar att det är en försumbar kostnad för kommunen att använda statliga rekryteringsstöd under fyra år i syfte att få ut flera långtidsarbetslösa på arbetsmarknaden. Kommunen har redan en kostnad för dessa i form av

försörjningsstöd. Det är bättre att omvandla den kostnaden till lön istället.

Det finns mängder av arbetsuppgifter när det gäller underhåll av gatumark, parkmark och äldreomsorg där man kan hitta enkla moment som går att utföra och där man inte behöver kunna prata så bra svenska. Det är bättre att man arbetar och lär sig svenska på jobbet än att man placeras på SFI kurser. Jag tror att man skulle ha mycket att vinna på om stora kommunala utförare tog över mycket av det arbete som kommunens arbetsmarknadsenhet idag utför. Menar man allvar med integration av nyanlända så är den här formen av anställningar rätt väg att gå. Har man jobbat med lön i fyra år är man mer rustad för att ta ett jobb på den ordinarie arbetsmarknaden.

Vad är LL:s ståndpunkt om jordbruksmarken på Distorp utanför Linköping?

LL står bakom beslutet att omvandla marken till verksamhetsmark, kontor, lager och industri. Det är behov av sådan mark för etablering av företag. Det behovet byggs på om man ska planlägga delar av Steninge utmed Industrigatan och de östra delarna av Tornby som ligger mot Stångån för bostäder. Påståendet att vi behöver denna jordbruksmark för att livnära oss är vilseledande. Det rör sig om ett område på cirka 250 hektar

1) I Sverige får lantbrukarna betalt för att inte odla 130 000 hektar, ca 5 % av hela jordbruksarealen, 2,6 miljoner hektar. Den arealen kan man minska på i en krissituation.

2) 3 % av arealen cirka 75 000 hektar används till att odla vete för att framställa öl och sprit, t.ex Absolut vodka. Vi kan drastiskt minska den produktionen i en krissituation.

3) 4 % av arealen, ca 100 000 hektar används för att odla vete som används för att producera etanol och raps för biodiesel. Vi kan minska den produktionen i en krissituation.

4) 75 % av arealen går till grödor för att föda främst kor och grisar. Vi kan minska en del av den produktionen i en krissituation och använda mer av arealen till att odla humanföda.

5) Det blir kvar cirka 12–13% av arealen som används till att odla humanföda, dvs brödvete, havre, rotfrukter, grönsaker m.m. Den andelen kan man öka väsentligt i en krissituation.

Alltså, till stor del används inte jordbruksmarken i Östergötland för att producera brödvete som det felaktigt påstås i Corren. Halva skörden går till etanolfabriken utanför Norrköping. Mot den här bakgrunden är det en rimlig avvägning att planlägga Distorp för företagsetableringar och nya jobb i Linköping. Vi har gott om jordbruksmark för att föda 10 miljoner människor, även i en krissituation.

Moskéfrågan är också aktuell i valrörelsen?

Där finns det beslut om planläggning och avtal med den muslimska församlingen, så det blir svårt att ändra på det. Men jag tycker att kommunalråden kunde ha ställt krav då propåer om kommunal mark kom för att bygga en moské. Man borde sagt att vi vill se en europeisk islam: "Här är vi sekulariserade och vi behandlar män och kvinnor lika. Ta in hälften kvinnor i er styrelse, sedan kan ni komma tillbaka och vi kan prata om lämplig kommunal mark". Det verkar vara bara män som sitter i styrelser för muslimska församlingar. En sådan ordning ligger inte i svenska muslimers långsiktiga intresse. Men man får inte glömma bort att vi faktiskt har en sekulariserad europeisk islam på Balkan; Bosnien, Albanien och Kosovo, som har utvecklats här i Europa sedan 1400-talet. Den är mer flexibel än den konservativa variant som härstammar från arabvärlden. Det är väl också troligt att svensk islam kommer utvecklas i denna europeiska riktning. Men den skrämselfpropaganda vi idag hör om moskébyggen känner vi igen från förr. Den propagandan fördes mot metodister under 1830-talet, mot katoliker i mitten av 1800-talet, mot baptister i slutet av 1800-talet, mot pingströrelsen när den kom runt 1910, mot judendomen med särskild intensitet under 1930-talet. Det har alltid varit en favoritsysselsättning för politiska högerkrafter, att hetsa mot religiösa minoriteter, såväl de etniskt svenska som de utländska. Hetsen mot religiösa minoriteter har historiskt vid flera tillfällen gått överstyr och resulterat i uppskruvade konflikter, krig och förintelse. Det är anledningen till att religionsfriheten finns fastslagen i svensk grundlag.

Du har varit med i kommunpolitiken under ett 10-tal år och samtidigt verkat som företagare. Vad tar du med dig från dessa år?

Det viktigaste är väl att det som benämns kommunpolitik oftast inte är mycket politik utan för det mesta handlar det om att förvalta och utveckla verksamheter på bästa möjliga sätt. Mycket av det ideologiska är redan uppstyrt i olika lagar som man har att hålla sig till. Det finns också en besvärande brist på förmåga att samordna verksamheten på central nivå. Samordning av verksamheter är något som företagare är tränade på och här skulle det göra nytta att få in fler med erfarenhet från näringslivet i politiken. En annan reflektion är att förtroendevalda i Sverige generellt är för unga. Vi har flera partiledare i 30-årsåldern. Inget parti har en partiledare som är över 60 år, en åldersgrupp som utgör cirka 25% av befolkningen.

Är det så ni resonerar inom Linköpingslistan?

Ja vi heter ju listan och inte parti, lite för att tona ner de rikspolitiska ideologiska skiljelinjerna utan istället fokusera på sakfrågor. Om järnvägsstationen ska ligga här eller där, om Tinnis ska göras om, om vi ska bygga många nya kommunala P-hus, om man ska utdela mer pengar från Tekniska Verken, det är inga höger-vänsterfrågor. Överbetoning av ideologiska skiljelinjer skapar mer problem än de löser på kommunal nivå.

Hur har det varit att komma in som företagare i politiken?

Som företagare är man tränad i att prioritera och hålla budget och att samordna verksamheter. Det är en egenskap som behövs bland förtroendevalda inom kommunen. Generellt borde partierna öppna upp för att ta in kompetenser utanför partierna. Styrelser i kommunala bolag borde till exempel tillsättas efter för bolaget viktiga kompetenser och inte efter partitillhörighet. Endast 3% av befolkningen är medlemmar i ett parti, med medlemskrav för att få kommunala styrelseuppdrag blir urvalsgruppen väldigt begränsad. Konsekvensen blir kompetensmässigt svaga styrelser och svag styrning från de som ska tillvarata det allmänna intresset.

Kan du ge något exempel?

Jag satt i styrelsen för Scenkonst-Öst. Det fanns ingen i styrelsen som hade branscherfarenhet, vilket är regel när man tillsätter styrelser i näringslivet. Det fanns styrelseledamöter som var med på mötena och aldrig bidrog med några inspel utöver yttranden på temat, "Ja, det tycker jag också". Partipolitiskt tillsatta styrelser blir inga egentliga styrande organ utan blir mer av informations- och rådgivande organ. Det går inte att bedriva ett effektivt styrelsearbete när det sitter 20 personer i rummet. 7-8 personer är en lagom mängd för att man ska kunna resonera sig fram till styrande beslut. De egentliga besluten i kommunala bolag tas av VD och dennes ledningsgrupp. Hela upplägget med partipolitiskt tillsatta storstyrelser ligger inte i det allmänna intresset. Kompetensen i kommunala nämnder och styrelser borde överlag vara lika god som den är i skolnämnderna. Där sitter det flera lärare och rektorer som företrädare för partierna och de har god insikt i de frågor som ska behandlas.

"I styrelsen för Scenkonst Öst har vi ingen som har branscherfarenhet."

Hur är det i kommunfullmäktige?

Även det är ett format som inte är anpassat till att förvalta verksamheter som ju är vad kommunen huvudsakligen har att göra. Fullmäktige är modellerat efter riksdagen, där man ska ta debatter och markera ideologiska skiljelinjer. Det vore bättre att ha fullmäktige i det format som kommunstyrelsen har. Representanter

från olika partier sitter runt ett bord och för ett resonemang om de ärenden som ska behandlas. Det blir då inget fokus på att "vinna debatten" och börja debattera rikspolitiska frågor som inte hör hemma i kommunpolitiken.

Har du haft något särskilt inflytande på någon större fråga i kommunen?

Ja, främst indirekt, eftersom jag inte suttit i kommunledningen under de 12 år som jag varit med. Men min främsta insats var att jag var drivande i att inte bygga en stor skolenhet på Kungsbergsskolan. Där hade jag tuffa förhandlingar med Kristina Edlund(S) åren kring 2016. Vi satt i en koalition S, MP och L. Jag var då med i L. S-MP ville bygga en skola för 1500 elever. Vi i L menade på att en skola för 750 elever var mer lagom. Alltså lite av samma tänkesätt som jag visat i den här intervjun i min kritik av kommunala kontorsbyggen, multihall, kommunala P-hus. Man ska istället planera småskaligt och steg för steg. Undvik storskaliga projekt med stort risktagande. Edlund kan vara nöjd idag att projektet med skolan för 1500 elever stoppades. Om hon fått sin vilja igenom hade vi idag suttit med en skolenhet som kostat cirka 50 miljoner i årshyra och som vi inte behöver.

Kungsbergsskolan är väl aktuell nu igen?

Ja, det stämmer. Man planera att bygga en ny låg- mellanstadieskola med det namnet. Den vill kommunens bolag Lejonfastigheter placera på Kungsbergsplanerna utmed Ladugatan i Tannefors. Detta samtidigt som det finns en detaljplan för skoländamål på tomten där skolan en gång låg, två kvarter norrut. Man tror ju inte att det är sant. Man tar mark avsedd för idrott och rekreation i anspråk när det finns en färdigplanerad skoltomt. Var finns den kommunala centrala samordningen?

LL ställer ju inte upp i riksdagsvalet. Vilket parti röstar ni på?

Man röstar nog på olika partier till vänster eller höger. I LL fokuserar vi på viktiga sakfrågor i Linköping som vi samlas kring att driva. Omvänt har vi väljare från alla rikspartier som röstar på LL i kommunvalet.

Men vad ska du själv rösta på?

Det blir Centerpartiet i riksdagsvalet som jag står närmast. Men jag kommer kryssa nr.2 på listan, Maria Persdotter. Hon har en gedigen erfarenhet inom

funktionsfrågor. Hon var tidigare ordförande för RBU, Riksförbundet för Rörelsehindrade Barn och Ungdomar. Den erfarenheten och kunskapen behövs det mer av i riksdagen.

Vi tackar så mycket för denna intervju.

Tack själv.